

[Hagen Hagensen]

kan nå at berøre her, og som givetvis skal overvejes og gennemgås meget nøje.

Jeg vil godt have lov til at berøre to spørgsmål: det ene er spørgsmålet om den monopolstilling, som det siges at sagførerne har. Den gælder med hensyn til at møde i retten. Det er faktisk også det eneste sted, den gælder; ellers deler man vilkår med alle andre.

Lad mig eksempelvis bare nævne, at alle undtagen statsautoriserede ejendomsmæglere kan skrive skøder, det kan sagførere også, men det deler man med alle andre, og det er i de senere år blevet meget almindeligt, at man i en række ejendomsforhold gør brug af sit pengeinstitut i stedet for en sagfører. Så hvilket særligt ansvar der i denne forbindelse skal være for sagførerens vedkommende, står for mig som noget tvivlsomt. Men det gælder naturligvis for det område, hvor man har eneret.

Det andet spørgsmål er den eksklusivordning, der nu har været berørt. Jeg finder, at det kan være meget tvivlsomt, for ikke at sige, at det næppe bør være et lovbealet medlemskab, altså en lovbealet fagforening.

Man taler om andre, der måske har en vis form for selvdømme, bl.a. læger, men der er ikke nogen, der befaler dem at være medlem af Den almindelige danske Lægeforening.

Der tages om statsautoriserede revisorer. De har heller ingen pligt til at være i fagforening; de har også en vis form for selvjustits blandt sig.

Men jeg vil lige føje til i den forbindelse: hvorfor i alverden skulle man ikke kunne gøre brug af selskabsformen? Det kan f.eks. autoriserede revisorer, der også har et ansvar i henhold til deres beskikkelse, på samme måde som sagførerne vil have det. Det er et forhold, der bør overvejes.

Til slut om advokatnævnet i den foreslåede sammensætning. Det finder jeg er ramt ved siden af, for der laver man et noget blandet navn, som jeg har sagt, med en islæt udefra; man er helt væk fra det, der hedder selvdømme, og så må man efter min mening hellere sige: hvorfor i alverden ikke lade de organer, vi har dertil, domstolene, dømme i sagerne? Det gør de for så vidt angår alle andre forhold.

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun sige, at jeg er glad for at blive belært om, at ministeren ikke har fulgt forslaget om at åbne for aktieselskabs- og anpartsselskabsformen for advokatvirksomhed, og beklager, at jeg har læst forkert. Paragrafferne er jo temmelig uoverskuelige, og krydslæsningen med bilaget med de gamle paragraffer er heller ikke særlig nem, og der er lidt travlt for tiden. Jeg lod mig forlede af bemærkningerne side 10, hvor man nævner disse nye virksomhedsformer, og hvor det altså er udvalgets forslag alene, man refererer, og så har jeg overset side 11, hvor der faktisk står, at på dette punkt har justitsministeren ikke fulgt udvalget. Så har jeg måske yderligere ladet mig forlede af høringssvarene, som jo går på udvalgets forslag og ikke på lovforslaget, hvilket i det hele taget måske nok er lidt forvirrende og på nogle punkter mere vildledende end vejledende.

Men jeg går ud fra, at noget af det første, vi må se på i udvalget for at kunne bedømme høringssvarene – for min utalelse om, at de eneste, der er tilfredse på alle områder, er advokatrådet, gælder jo nu ikke længere – vel må være, at vi får en hurtig oversigt over, på hvilke områder de forskellige høringssvar er blevet imødekommet ved ændringer fra udvalgets forslag til ministerens forslag.

Men jeg er altså glad for, at man ikke åbner for disse selskabsformer.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Når hr. Wilhelm siger – det burde jeg måske også have kommenteret i mit forrige indlæg – at de eneste, der kan tilslutte sig alting, er advokatrådet, kunne man få indtryk af, at det nærmest var advokatrådet, der havde skrevet lovforslaget. Det er det ikke, og det er ikke kun en påstand fra min side, for det vil man kunne se, når man læser betænkningen. Advokatrådet er kommet med forslag og har deltaget i udarbejdelsen af betænkningen, der på en lang række punkter afviger fra lovforslaget, både når det drejer sig om uddannelsen, om selskabsformen, om reklamereglerne og først og fremmest om klageordningen.

Men vi har naturligvis taget nogle drøftelser med advokatrådet, og vi har prøvet at imødekomme de ønsker, advokatrådet har, og de har prøvet at imødekomme vore ønsker. Derfor er vi, jeg tror, jeg kan sige stort